

**Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola
Prodigi Euangelici**

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

2. Vtrum liceat & expediat, defunctos sanctos adhibere intercessores.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

Ecce nostrum dissidium. Quod ut dirimerent aduersarij nostri via facti, tantum fuderunt sanguinem, ita humi raptarunt imagines, tot subruerunt monasteria, tot templa, tam magnifica, tam augusta, monumenta pietatis maiorum nostrorum, *veterum decora alia parentum.*

I I.

Licitum esse ac expediantissimum inuocare Sanctos defunctos pro nobis.

Cum igitur honor hic nobis de idololatria periclitetur, ac furti accusemur, plagiatus, sacrilegij, & cum Sanctorum, fidelium Christi ministrorum incedit, qui modo in caelis triumphant, quos, quasi magistri honorem zelantes, debitis exuerunt honoribus, ac nostra etiam damna misceantur, ne fraudemur tot tantisque corporis & animae subsidiis, ac solatiis, quae nobis a Sanctorum manu proueniunt: ne etiam nostrum silentium diaboli intento fiat opportunum, qui sentiens Sanctorum cultum & inuocationes tam opere suis obesse conatibus, nihil querit nisi illum penitus auferre; atque ipsum aduersae etiam parti sit damnosum, qui legentes forte vel audientes hinc possent capere fructum; ad scopulum hunc aliquantisper nobis subsistendum est, ut ius nostrum, ac miserrime deceptorum ostendam errorem. Quos obsecro fraterne in nomine Domini, & per aduentum Domini nostri Iesu Christi, qui veniet iudicare viuos & mortuos, ad lucem tam splendidam aperire oculos, & aures ad veritatem tam fundatam. Incipiamus ergo cum omni claritate, absque omni maledicto, quod ab omni, maxime a Religionis disceptatione submouendum est.

Gen. 30.

Si Sancti inuocandi non sunt, cur quæso ipse Deus apprensus Abimelech Regi post raptam speciosissimam illam Saram, uxorem Abraham, mandauit ut reconciliaretur Abraham, reddita ipsi uxore sua intacta atque intemerata, *Et orabit pro te Et viues?* Et cur Abraham orante retraxit flagellum Deus, à Rege, Regina, omnique

nique eius domo, vt clausi rursus fuerent vteri?

Cur mandauit Deus amicis Iob vt illum acciperet intercessorem, quem diuersimode inter disputandum offenderant? *Iob seruus meus orabit pro vobis, faciem eius suscipiam, vt non vobis imputetur stultitia?* Ac orante pro illis Iob, cur queso dimisit? Quare omnis populus vadit ad Samuelem, rogans ne cesset orare pro illis Dominum, vt ex vnguibus hostium eriperentur. *Ne cesses pro nobis lamare ad Dominum Deum nostrum, vt saluet nos de manu Philistinorum.* Quare rogat Moysen Pharaon post singulas plagas, vt pro se Deum oret, vt amoueat flagella, promittens libertatem populo? Quare Saul non expleto Domini mandato, de delendo ad interuersionem Amalec, cum ex Samuele intellexit ideo se reprobatum, seque ac posteros regno priuandos dixit Propheta: *Nunc porta quaso peccatum meum, & reuertere mecum vt adorem Dominum.*

Quare seniores Bethuliae, Reginae isti ac Heroinae fecit? *Iudith dicunt: ora pro nobis, mulier enim sancta es?* Quare in captiuitate Babylonis viuente adhuc Ieremia Propheta, qui reliqui erant in terra Iuda rogabant, vt misericordia motus intercederet ad Dominum, pro reliquiis Israel.

Ierem. 10. *Cadai in conspectu tuo oratio nostra, & ora pro nobis ad Dominum Deum tuum, pro vniuersis reliquiis istis, &c. quod & fecit.*

Quare toties S. Paulus, qui vobis non minus quam nobis in ore est, toties ac tam instanter exigit preces Christianorum, tam Romanorum quam Colossensium, & Thessalonicensium? Quare suadet Sanctus Iacobus *Orate pro inuicem vt saluemini?* Cur magnus ille S. Antonius, ab omnibus obuiis sacerdotibus captabat benedictionem? Quare in omni genere instituti sunt sacerdotes, quare & Vestales, nisi vt qualibet suum deprecarentur Iouem, Deosque minores pro populo, pro Regibus, pro incolumitate Reipublicae, ac iuxta magnorum sententiam, pro statu Imperij Romani? Quare adhuc turmatim ad Martyrum ergastula curritur, vt ibi deuotissime ipsis comendemur? *Apost. & Mari. adhuc in cor-*

Iob. 42.

1. Reg. 7.
Exod. 8. 9.
10.

1. Reg. 15.

Iudith. 8.

Iacob. 5.

in cor-

D. Hieron. in corpore constituti possunt orare pro ceteris, dicit S. Hieron. ep. ad Ripar.

ronymus. Si seniores Iudæorum aliquid apud Christum valuerunt, ut sanitatē reciperet æger Cenvionis seruuus? Quare minus valebunt in paradiso Sancti pro peccatoribus implorati? Deū profecto, charissimi, parum, parum inquam habemus ciuilem, atque humanum, si quod terreni Reges in gratiam familiarium suorum faciunt, qui aulæ ipsorum sectantur, quando intercedunt ac postulat aliquid pro aliis, tantumdem Sanctis ac virtute abundantibus in cælo deneger? Si decernasse pro temporalibus aliquid inter homines pollet, certe pro cælo desudasse apud piissimum Deum plus polleere debet. Non sane, non adeo inhumanus est Deus, ut nihil Sanctis suis permittat. *Voluntatem timentium se faciet*, inquit Propheta, & *deprecationem eorum exaudiet*. Plus & multo plus possunt cælestis Curiaē sectatores. Quia in terra adeo ipsi seruire fideliter, sanctam eius faciendo voluntatem, abnegantes suam; facit iam rursus ipsorum voluntatem Deus in recompensam.

Psal. 144.

Verum est, inquit, ac libenter admittimus viuos implorari ac deprecari pro peccatoribus, multumque Prodigio conferre: sed de Sanctis hinc euocatis negat aduersarij. Hoc idem est quod negauit Vigilantius, quodque in Commentariis super Isaiam Oecolampadius, sed Dormitantius ille potius in hoc quam Vigilantius, nec illuminatus satis, aut Dei domum illuminans Oecolampadius, infelices vterque veritatis doctores. Videamus num ipsis scripturæ contradicant, nobisque consentiant. Nonne dicit Scriptura quod Iacob vicinus morti, benedictionem dedit filio suo Iosepho, adiiciens post alia: *Inuocetur super eos nomen meum, nomina quoque patrum meorum Abraham & Isaac*. Desiderabat igitur suam post mortem maiorumque suorum iam defunctorum nomen inuocari, quorum corpora quidem dormierant, animæ vero semper coram Deo viuebant.

Gen. 48.

Quoties Moyses, & qui ipsum sequebantur prohi, Deum placare aut exorare aliquid voluerunt, suis dis-

si meritis, semper trium illorum Patriarcharum Abraham, Isaac, Iacob, qui amicissimi acceptissimique Deo erant, allegabant nomina, nonnunquam etiam nomen David, vt in Psalmo trigesimo primo: *Memento Domine David, & omnis mansuetudinis eius. Et: Propter David seruum tuum non auertas faciem Christi tui.*

Israelitæ in Babylone capti, nonne orant exaudiri preces mortuorum suorum? imo & filiorum istorum qui peccauerant? Baruch 3. *Domine omnipotens Deus Israel, audi nunc orationem mortuorum Israel, & filiorum istorum qui peccauerunt ante te.*

Et Machabæorum libri, nonne docent post mortem Oniam Iudæ Machabæo apparuisse, cum altero quem ipsi digito demonstrabat, dicens, 2. Machab. 15. *Hic est fratrum amator, & populi Israel. Hic est qui multum orat pro populo, & vniuersa sancta ciuitate, Ieremias Propheta Domini?*

Ac citans eundem locum Eusebius Casarensis, concludit inde rationi consentaneum esse, honorari à Christianis Sanctos, tanquam Deo intimos, ac inuocari, vt pote quorum gratia plurima nobis præstentur beneficia diuinitus.

Et quid David voluit, dicens: *Particeps ego sum omnium timentium eum: omnium, omnium*: tam mortuorum quam viuentium.

Et quid sibi volunt ista verba? *Pro hac orabit ad te o. 2. Pet. 1. Omnis Sanctus in tempore opportuno.* Omnis Sanctus, inquit, vtique tam in corpore quam extra constitutus.

Quid deniq; S. Petrus, promittens post vitam crebro meminisse eorum? *dabo autem operam & frequenter habere vos post obitum meum.*

Taceo Conciliorum auctoritatem, omnium Patrum consensum, tam Græcorum quam Latinorum, qui non tantum verbis & scriptis, sed factis etiam, & exemplis quæ docemus asseruerunt: adeo vt vix appetire ac libros ipsos inspicere contingat, quin confestim illa incurrant in oculos. Sufficiet mihi hoc loco vnam attulisse ex S. Hieronymo sententiam, perspicuam plane ac irrefragabilem.

Gg D.Hie-

*Vide Euseb.
li. 12. de pra-
par. Euang.
cap. 1. & lib.
13. cap. 7.
Psal. 118.*

D. Hieron. lib. aduersus Vigilant.] *Dicis in libello tuo quod dum viuimus mutuo orare possumus, postquam autem mortui fuerimus nullus sit pro alio exaudienda oratio, praesertim cum Martyres ultionem sui sanguinis obsecrantes impetrare nequiuerunt. Si Apostoli & Martyres adhuc in corpore constituti possunt orare pro ceteris, quid a se adhuc debet esse solliciti, quanto magis post victorias coronas, & triumphos? Vnde vnus homo Moyses sexcentis milibus armatorum impetrat à Deo veniam. Et Stephanus persecutor Domini sui, & primus Martyr in Christo, persecutoribus veniam deprecatur. Et postquam cum Domino esse coeperint minus ualebunt? Paulus Apostolus ducentas septuaginta sex, sibi dicit in nauis animas condonatas: Et postquam resolutus esse coeperit cum Christo tunc ora clausurus est: Et pro iis qui in toto orbe ad suum Euangelium crediderunt mutare non poterit: meliorque erit Vigilantius carnis uiuentis quam ille leo mortuus? Recte hoc de Ecclesiaste proponeret si Paulum in spiritu mortuum confiterer.*

Exod. 32.

Act. 7.

Act. 27.

Eccles. 9.

Pulchra ac neruosa S. Parris sententia, quae pro exemplo seruiat. Et S. Petrus, nonne ad S. Agatham mammillam eius curaturus venit in carcerem? & orans S. Agatham B. Lucia, nonne responsum accepit, quid a me petis quod ipsa poteris praestare continuo matris tuae, post exantlatum iam martyrium?

Nec Romana solum eam fidem tenet Ecclesia, sed antiqua etiam, ut supra demonstrauimus, synagoga, ut nullus iam relinquatur obiectionibus locus.

Scribit Rabbi Salomon Iacobum iecirco noluisse uxorem suam sanctissimam foeminam Rachel, sepeliri in Hebron, sed in Bethleem, ut oraret pro posteris, cum Nabuchodonosor direpta Ierosolyma transmi-

S. Ephraem graret eo in Babylonem: quod & fecit, *plorans filios de laudibus suos*, quod nihil aliud est, quam pro iis interpellans. *Ioseph.*

Ac S. Ephraem ait Iosephum Madianitis uedictum, *Ioseph. lib. 2.* cum ad maternum sepulchrum peruenisset, S. sc. *Ram. antiq. cap. 2.* chelis, plorasse largiter, ac impensè, fauorem auxilia- *& author* que eius inibi deprecatur, quae & sensit. Iosephus ma- *lib. Sedorol* gnus illerum Iudaicarum scriptor, & ipse Iudaeus, *lam cap. 17.* alique nonnulli, ex 4. Reg. c. 2. & 2. Paralip. c. 21. dedu-

cunt manifeste, quod septimo postquam raptus est in cælum anno, literas miserit Helias ad Ioram, quibus eum acerrime redarguit, quod societate cum infidelibus inierit Israelitis, ac ipsi regnoque proximo impendentem ab irato Deo denūciat ruinam. Imo & hodie dum mortuorum suorum corpora Iudæi condunt, Angelos paradisi custodes, & Abraham, Isaac, Iacob, Saram, aliosque inuocant, quorum sepulta sunt corpora in cauerna duplici Hebron, ut videlicet subueniant defunctis ipsorum, ac paradysum aduenientibus pandant. *Angeli pacis exite, inquit, occurrite, aperite portas paradisi. Patres qui dormitis in Hebron aperite illi portas horti Eden, &c.*

Sed quibus quæso inducti rationibus? fortissimis sane ac prægnantissimis. Primo. Quia certum est hominem eundem, sanctum, post mortem multo meliorem, Deoque acceptiorem esse, quam dum adhuc viueret.

Si ergo Sancti in carne constituti, cum minus apud Deum gratia & familiaritate pollerent, minusque essent perfecti hoc potuerunt, multo sane plus ipsorum valebit gratia, quando soluti corpore, purgatiore, ardentius & constantius Deum amantes, plura vicissim ab ipso bona quam in hoc mundo recipiunt. *Secundo.* Quia maior ipsis proximorum charitas est modo, quam antea. In patria enim ac in paradiso perfecta est & consummata, in via autem initiū eius nondum perfectū. Hic homines erant humano quodam modo proximos diligētes, ibi Seraphim sunt; hic vernus quasi caritatis tepor est, ibi dierum canicularium ardor. Certūque est quod quis alterum magis diligit, tanto magis amici miseris tangitur, fortiusque, ut inde extrahatur allaborat, si ergo dum frigus adhuc circumstabat vicinum, pro suis orauerint, cum tota iam æstas exæstuat, putatur facturi minus? *Tertio.* Quia dupliciter, aut tripliciter nobis sunt obligati. *Primo.* Tanquam eiusdem corporis membrum, per Sactorum communionem quam in simbolo nostro credimus. Sicut enim ciuis ciuem, frater fratrem, inuare tenetur, ac patiente læsoque membro

vno compatiuntur reliqua: sic & Sancti in paradiso mihi debent opitulari, quia non minus quam ipsi ciuitatis Dei ciuis sum, Christi membrum; etsi non æque bonum, membrum tamen.

Secundo. Quia in paradiso Sancti etiam sunt, qui multis illuc annis nondum peruenissent, nisi adiui Ecclesiæ militantis precibus.

Hosimentum ergo faciendum est, ut nimirum, maxime cum in triumphante Ecclesia facultates copiosè suppetant, reddant par pari. Si militas Ecclesia promouit ad triumphatam eos qui erant in Purgatorio, cur minus iuuabit triumphans militantem, ut oblecta victoria ad eundem cum ipsa triumphum educatur? *Non occidetur quisquam in die hac, quia hodie fecit Dominus salutem in Israel*, dicebat Saul parta de Ammonitis victoria. Contra magna fuit Pincernæ Pharaonis ingratitude, qui Iosephi, à quo redemptionis prædictione in carcere fuerat consolatus, postquam inde exierat obliuiscabatur. Eadem Sanctorum esset inhumanitas, si in gaudiis constituti eorum non recordarentur, quorum in pœnis experti sint solatia. *Tertia Ratio. Ex decoro.*

Æquum ac conueniens utique est, ut qui emeruerunt ex fluctibus, ac vias decurrerunt periculosas, cum in portu steterint, aliosque viderint nauem ascendere soluturos, aut iisdem afflictiari scopulis, consilio saltem ac adhortationibus, & quæ tempora ferunt succurrant mediis, ut periculum idem euadant, ac communem gratiæ & salutis portum teneant. Certe qui iam sui superarunt pericula, nostra non despicunt naufragia. *Sancti enim de salute sua securi, de nostra solliciti sunt*, inquit Cyprian.

Cypr. serm. de mortalitate.

Cic. lib. 3. de finibus.

Omnino enim decorum est, ut infirmiores a fortioribus, quos aliqua ratione contingunt, adiuuentur. *Nam & tauris*, inquit Cicero, *natura datum est, ut pro vitulis contra leones summa vi impetug, contendant: sic ij qui valent opibus, atque id facere possunt, ad seruandum genus humanum natura incitantur.*

* *Quarto. Quia Saluator noster in futuro seculo dicet,*

cet, homines Angelis futuros similes. Sed quis ignorat quod *Angelis suis mandavit Deus de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis?* Quod pro nobis orent Angeli, quod preces nostras Deo offerant, faciantque acceptiores. Negari non potest S. Ioannem vidisse in Apocalypsi quatuor animalia, & vigintiquatuor Seniores, prosterntes se ante Agnum, habentes citaras & phylalas suas, plenas odorum, quæ sunt orationes Sanctorum.

Psal. 90.

Apoc. 5.

Quod idè alias Angelum viderit ascendente ab Altari, habentem thuribulum aureum, cui data sunt incensa multa, ut daret de orationibus Sanctorum super Altari aureo, quod est ante thronum Dei. Et inde ascendit fumus incensi, orationes Sanctorum, in conspectu Dei, de manu Angeli. Si negari non potest Angelum bona Tobia opera, cum sepeliret mortuos, proinde & preces eius præsentasse Domino.

Apoc. 8.

Tob. 12. vox est Angeli.] Quando orabas cum lachrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Optime sequitur, quod beati auxiliis viuorum interdant.

Negari denique non potest Sanctos melioris conditionis esse quam damnatos: negare enim illis infinito maiorem esse gratiam, quam perditis illis hominibus est cælum terræ, paradysum inferno miscere, & omnia in antiquum chaos refundere.

Dominus autem noster retulit alias diuitis animam, iacentem in flammis, ac voluptates suas, & erga Lazarum immisericordiam male luentem, orasse ex inferno Abraham, pro fratribus suis adhuc superstibus, ut admonerentur cauere sibi eius exemplo, ne simili supplicio aliquando inuoluerentur.

Luca 16.

Faciunt igitur Sancti in paradiso tantundem, tam in genere quam speciatim etiam pro suis. Quid? in ipsis Paganorum scriptis, quoties Iuno introducitur Iouem orans pro Carthagine, Venus pro Troia, pro Ænea, pro Romanis, pro suo Iulio Cæsare? Omnia plena istis.

Vide Ouid. 15. Metam. in fine.

Ecce tibi meas rationes, easdem autem & Ecclesiæ, quibus adstruo intercessionem Sanctorum. Et nihil vel ex ipsorum vel ex nostra parte, est quod nos inde vt Prodigum deterreat? non quod ipsos aliquando offenderimus: (nō enim mortui sūt nisi omnia inimicis suis cōdonarent) & sic cum orant Martyres *Domine sanguinem nostrum qui effusus est*, non solum gellari orant persecutores suos, quam cōuerti, & corpora sua resuscitari: & si viuētes adhuc inter tormentorum pro tortoribus suis orarunt, proculdubio id iam magis facient amplius. Non aliqua ipsorum prohibentia (nostra enim gloria ipsorum beatitudinem minuet sed augebit:) nō suspicio infidelitatis ac diffidentia: (nam apud ipsos omnis sinceritas: non quod sibi in aliquo timeant: (Dei enim opes vtendo extenuantur vt Regum; & Sancti impetrantes aliqui vni, viam non occludunt alteri:) nō indignatio quam formident, orantes pro imminentibus: (confirmati enim sunt in gratia, nec vnquam possunt excidere pro diffidentia diligentia ac sedulitate ipsorum: nullum enim aliam habent curam quam vt pro nobis in rā sua gloria orent) nō quod sperare possimus nos ipsos melius causam nostram acturos, (melius enim norunt qua ratione Dei misericordia obtineatur quam illis mortalium.) Ad Sanctos igitur, ad Sanctos dilectissimi Catholici, ad Sanctos in necessitate & precibus

Apo. 6.

III.

Quæ argumenta in contrarium fieri possint, & quomodo soluenda.

Aduersarij igitur vt populo facilius imponant, ita iniquas, ita inuersimiles, vt nihil æque. Audite ea obsecro, & prima, non dubito, fronte auerlabimini. Puto quod & ipsi intus & in corde eas reiciant: faxit Deus vt publice tandem detestentur.

Dicunt igitur primo. Sanctos nostras preces ac necessita-